

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2212/2567

พนักงานอัยการคดีศาลแขวงสุราษฎร์ธานีโจทก์ นาย อ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 96, ป.วิ.อ. มาตรา 39, ป.วิ.อ. มาตรา 43, ป.อ. มาตรา 352, ป.อ. มาตรา 356

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้เสียหายรู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดว่าจำเลยมีเจตนาแย่งชิงเอารถตู้ของกลางคันที่เช่าซื้อมาเป็นของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริตไป จนเป็นเหตุให้ผู้เสียหายไม่สามารถส่งมอบรถตู้คันที่เช่าซื้อคืนให้แก่บริษัท ต. นับตั้งแต่วันที่ 9 ตุลาคม 2560 อายุความร้องทุกข์ต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ 9 ตุลาคม 2560 เมื่อผู้เสียหายมอบอำนาจให้ น. ร้องทุกข์ดำเนินคดีแก่จำเลยเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2562 จึงเกินกำหนดสามเดือน นับแต่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดแล้ว คดีโจทก์จึงขาดอายุความ ตาม ป.อ. มาตรา 96 สิทธิของโจทก์ที่นำคดีอาญามาฟ้องจึงระงับไปตาม ป.วิ.อ. มาตรา 39 (6) พนักงานอัยการโจทก์ไม่มีสิทธิเรียกทรัพย์สินหรือราคาแทนผู้เสียหายตาม ป.วิ.อ. มาตรา 43 ทำให้คำขอส่วนแบ่งของพนักงานอัยการโจทก์ตกไปด้วย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 และให้จำเลยคืนหรือใช้ราคารถยนต์ 1,336,680 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 จำคุก 2 ปี และให้จำเลยคืนหรือใช้ราคารถยนต์ 1,336,680 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง (ที่ถูก และให้ยกคำขอให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินแก่ผู้เสียหาย) โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คู่ความมิได้โต้แย้งกันในชั้นฎีการับฟังได้ว่า บริษัท ว. ผู้เสียหาย เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2558 จำเลยทำสัญญาเช่าซื้อรถตู้จากผู้เสียหาย ชำระเงินดาวน์ 189,750 บาท ตกลงชำระค่าเช่าซื้อรวม 60 งวด งวดละ 22,311 บาท ทุกวันที่ 5 ของทุกเดือนจนกว่าจะครบ เริ่มชำระงวดแรกวันที่ 5 พฤษภาคม 2558 โดยจำเลยส่งจ่ายเช็คธนาคาร ท. ฉบับละ 22,311 บาท จำนวน 60 ฉบับ เจ้าพนักงานตำรวจแจ้งข้อหาแก่จำเลยฐานแย่งชิง ซักสอบสวนจำเลยให้การปฏิเสธ คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า ความผิดฐานแย่งชิงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 เป็นความผิดอันยอมความได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 356 ถ้าผู้เสียหายมิได้ร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับตั้งแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 96 คดีนี้ข้อเท็จจริงได้ความจากทางนำสืบของโจทก์ว่า ผู้เสียหายเช่าซื้อรถตู้ของกลางมาจากบริษัท ต. จำเลยทำสัญญาเช่าซื้อรถตู้ของกลางต่อจากผู้เสียหาย โดยจำเลยส่งจ่ายเช็คธนาคาร ท. ฉบับละ 22,311 บาท 60 ฉบับ เพื่อชำระค่าเช่าซื้อล่วงหน้ารวม 60 งวด เมื่อเช็คถึงกำหนดชำระเงิน ผู้เสียหายนำเช็คไปเรียกเก็บเงินแล้วแต่ธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงิน หลังจากจำเลยทำสัญญาเช่าซื้อ ผู้เสียหายไม่เคยได้รับชำระหนี้ค่าเช่าซื้อจากจำเลยทั้งไม่สามารถติดตามตัวจำเลยได้และไม่ทราบวารถตู้ของกลางอยู่ที่ใด จนเป็นเหตุให้บริษัท ต. ฟ้องผู้เสียหายเป็นจำเลยให้ชำระหนี้ค่าเช่าซื้อแล้วมีการตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความที่ศาลจังหวัดนนทบุรี เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2560 แสดงว่าผู้เสียหายรู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้

กระทำความผิดว่าจำเลยมีเจตนาขายยกเอารถตู้ของกลางคันที่เช่าซื้อมาเป็นของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริตไป จนเป็นเหตุให้ผู้เสียหายไม่สามารถส่งมอบรถตู้คันที่เช่าซื้อคืนให้แก่บริษัท ต. นับแต่วันที่ 9 ตุลาคม 2560 อายุความร้องทุกข์ต้องเริ่มนับแต่วันที่ 9 ตุลาคม 2560 เมื่อผู้เสียหายมอบอำนาจให้นางนภัสสร ร้องทุกข์ดำเนินคดีแก่จำเลยเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2562 จึงเกินกำหนดสามเดือนนับแต่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดแล้ว คดีโจทก์จึงขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 96 สิทธิของโจทก์ที่นำคดีอาญามาฟ้องจึงระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (6) พนักงานอัยการโจทก์ไม่มีสิทธิเรียกทรัพย์สินหรือราคาแทนผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 43 ทำให้คำขอส่วนแบ่งของพนักงานอัยการโจทก์ตกไปด้วย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายกฟ้องโจทก์และยกคำขอให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์แก่ผู้เสียหายมานั้น ชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

นายนารุณ จันทรจำเริญ · อรพงษ์ ศิริกานต์นนท์ · ยุพา วงศ์ทองทิว

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2212/2567>